

LA DU VAZOJ

Ĉina fabeleto

Maljuna ĉina virino havis du grandajn vazojn, pendantajn je la ekstremo de bastono, kiun ŝi portis sur la ŝultroj. Unu el la vazoj havis fendon dume la alia estis perfekta kaj estis ĉiam plena da akvo fine de longa marŝado de rivereto al domo, dume la tiu krevita vazo restis duonmalplena.

Dum du jaroj la afero daŭrigis tiel, ke la virino portis hejme nur unu plenan vazon kaj nur duonon da akvo el la dua vazo. Kompreneble la perfekta vazo estis fiera por siaj rezultoj. Sed

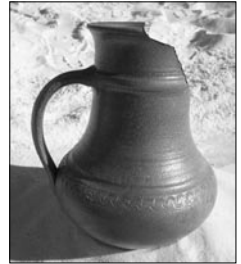

la mizera fendita vazo hontis por sia difekto kaj ĝi estis humiligita pro tio, ke ĝi povas fari nur duonlaboron, por kiu ĝi estis produktita.

Post du jaroj, dum kiuj ĝi konsciiĝis pri sia amara fiasko, iun tagon ĝi parolis al virino dumvoje: “Mi hontas pri mi mem, ĉar ĉi tiu fendo sur mia flanko kaŭzas tion, ke la

akvo survoje foriras anstataŭ estu alportata al vi hejmen.” La maljunulino ridetis: “Ĉu vi ekrimarkis, ke viaflanke kreskas floroj sur la vojeto, sed ili ne kreskas sur la flanko de alia vazo?”

“Ĉar mi scias pri via difekto, tial mi plantis semojn de floroj sur via flanko de la vojeto, kaj vi ĉiutage dume ni revenis, akvumis ilin. Dum jam du jaroj mi povis rikolti tiujn belajn florojn por dekoracii la tablon. Se vi ne estus tia, mi ne havus florojn por delikatigi hejmon”.

Ĉiu de ni havas propran specifan difekton kaj ĝuste estas la fendo kaj la difekto, kiujn ni havas, ke kreas nian kunvivadon pli interesa kaj pli utila. ■

*Traduko: Giuseppe Affaticati (Italio)
kaj Baloghné Fodor Éva*